

Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat

FULL INFORMATIU

NÚMERO 158

SETEMBRE 2020

Temps de la Creació 2020: Jubileu per la terra.

La Lliga de Montserrat, per la Diada: “L’Evangeli és un camí de llibertat i d’alliberament”

(Catalunya Religió) Els noms del bisbe **Pere Casaldàliga** i mossèn **Manel Pousa** han sonat avui a Montserrat, en la tradicional missa que promou la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat per la Diada Nacional de Catalunya. “Dues persones solidàries i compromeses, dedicades als més necessitats, homes plens de bondat, que tenien la força de l’Evangeli, la força dels que no s’aturen mai’. Montserrat ha acollit aquest 11 de setembre, de forma excepcional, l’eucaristia en record de les persones que han lliurat la seva vida al servei del país. Una missa que acostuma a celebrar-se a Santa Maria del Mar, i que enguany s’ha celebrat sense fidels, però que s’ha pogut seguir per Montserrat TV.

El consiliari de la Lliga, **Josep Miquel Bausset**, ha dit en l’homília que “l’Evangeli, i d’una manera més concreta, les Benaurances, no és un text neutre, asèptic o políticament correcte”, sinó que “l’Evangeli és un camí de llibertat i d’alliberament”. En aquest sentit ha reivindicat un estil d’Església com la del bisbe Pere Casaldàliga: “ha de saber dir les coses pel seu nom, sense por, amb valentia, acompanyant i encoratjant els oprimits, els aixafats i silenciatos pel poder”, ha defensat.

Bausset ha recuperat el document *Arrels cristianes de Catalunya*, publicat el 1985 pels bisbes de la Tarraconense, “per trobar una sortida a aquest conflicte polític que viu el nostre país”. Durant la celebració, els presents s’han encomanat a la Mare de Déu de Montserrat i li han pregat que “il·lumini la catalana terra perquè mai ‘no es desfaci aquest poble català’ que ella espiritualment engendrà i aconsegueixi ‘per als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua’”.

Homilia del pare Bausset:

*“Mare, no pateixis per mi. Em sento més feliç que mai. Ara començo a comprendre aquella benaurança de Jesús: Feliços els perseguits a causa de la justícia, perquè d’ells és el Regne dels cels (Mt 5:10)”. Aquestes són les paraules que el bisbe **Pere Casaldàliga** adreçà a la seva mare, que sabia que el seu fill era perseguit pels opressors i que a més, rebia tota mena de calúmnies i amenaces. Per la seva fidelitat a l’Evangeli, el bisbe Pere va perdre l’amistat dels poderosos i dels rics i fou tractat de comunista, terrorista, subversiu. Van posar preu a la seva vida i malgrat tot no es va fer enrere (Mossèn **Jaume Campalans**, Full diocesà de Solsona, 6 de setembre de 2020, pp 6 i 7).*

En aquesta Diada Nacional de Catalunya ens fa bé de recordar també aquestes altres paraules del bisbe Pere, traspassat el 8 d’agost: “L’Evangeli és un foc que a hom li crema la tranquil·litat”. Perquè “no es pot ser cristià i suportar la injustícia amb la boca closa. Jesús diu a l’Evangeli que ell ens jutjarà pel que nosaltres haurem fet amb els nostres germans més pobres i oprimits”.

I és que l’Evangeli, i d’una manera més concreta, les Benaurances, no és un text neutre, asèptic o políticament correcte. L’Evangeli és un camí de llibertat i d’alliberament. Per això quan van escorcollar la casa del bisbe Pere, “s’emportaren alguns llibres i apunts meus; (deia el bisbe Pere) però s’han descuidat d’endur-se el llibre més revolucionari que hi tinc: l’Evangeli” (ibidem).

L’estil de l’Església, com ho va ser el bisbe Pere, ha de saber dir les coses pel seu nom, sense por, amb valentia, acompanyant i encoratjant els oprimits, els aixafats i silenciats pel poder. En la seva vida, com la de Jesús, el bisbe Pere va esdevenir testimoni de veritat, de denúncia, de

justícia, d'amor i de llibertat, perquè Casaldàliga deia el que pensava, feia el que deia i vivia el que creia (ibidem).

“Mare, no pateixis per mi”, deia el bisbe Pere. I és que les Benaurances, si no les llegim des de la rutina, mai no són neutres ni asèptiques, ni políticament correctes, ja que capgiren la nostra escala de valors. Amb les Benaurances deixa d'estar en primera línia la violència, la riquesa i el prestigi, que queden substituïts per la pau, la bondat i la humilitat. Per això com a cristians no podem viure només amb el Decàleg, escrit en unes taules de pedra, sinó amb les Benaurances, escrites en el nostre cor.

Com deia el bisbe Desmond Tutú, “Si ets neutral en situació d'injustícia, has escollit el costat de l'opressor”. També ho deia el papa Francesc el 5 de juliol de 2014: “Déu no és neutral. Està de part de les persones més fràgils, discriminades i oprimides”. Per això les Benaurances són una aposta per posar-se al costat dels pobres, dels qui tenen fam i set de justícia, dels humils, dels nets de cor, dels perseguits a causa de la justícia.

I per això mateix, en aquesta Diada Nacional, com deien els bisbes catalans, “no podem ignorar ni menystenir que, en relació a Catalunya, existeix un problema polític de primer ordre, que obliga a cercar una solució justa a la situació creada, que sigui mínimament acceptable per a tots, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú de tothom. Per això ‘és hora de saber com dissenyar, en una cultura que privilegiï el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords’” (Nota dels bisbes de Catalunya, 16 de febrer de 2018).

Als cristians, com deia el pare abat Josep M. Soler el passat dia 8, “ens toca aportar esperança i compromís per a la tasca de construir la societat” i així esdevenir “constructors de ponts, superar enfrontaments i incomprendensions i afavorir un diàleg respectuós amb la manera de pensar de cadascú, perquè es trobi una sortida justa a la situació actual del nostre país”. Com afegia el pare abat, per trobar una solució al conflicte polític que viu Catalunya, “hi ajudaria revisar la situació dels polítics i líders socials que són a la presó o a l'estranger”.

*Per trobar una sortida a aquest conflicte polític que viu el nostre país, cal tenir present el document **Arrels cristianes de Catalunya**, on els*

bisbes deien: “Com a bisbes de l'Església de Catalunya, encarnada en aquest poble, donem fe de la realitat nacional de Catalunya, afaïçonada al llarg de mil anys d'història, i també reclamem per a ella l'aplicació de la doctrina del magisteri eclesial: els drets i els valors culturals de les minories ètniques dins d'un estat han de ser respectats i fins i tot promoguts pels estats, els quals de cap manera no poden, segons dret i justícia, perseguir-los, destruir-los o assimilar-los a una altra cultura majoritària”.

*Per això els bisbes catalans han defensat “la legitimitat moral de les diverses opcions sobre l'estructura política de Catalunya, que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i siguin defensades de forma pacífica i democràtica” (Nota dels **bisbes catalans**, 16 de febrer de 2018).*

Germanes i germans, les Benaurances ens treuen de la neutralitat i ens conviden al compromís amb tots aquells que encara avui són perseguits per causa de la justícia.

El bisbe Pere, en la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, que va escriure, pregava així a Maria: “Noia de Natzaret, deslliureu la vostra Catalunya del materialisme consumista i del benestar insolidari; arrenqueu-nos de la neutralitat, impossible en aquest món d'explotats i d'explotadors, i forceu l'Església Catalana a optar, com Jesús, per la convivència i per l'acció a favor dels pobres de la Terra que són els únics hereus del Cel”.

Josep Miquel Bausset, monjo de Montserrat

Missa de la Lliga de la Mare de Déu de Montserrat, 11 de setembre de 2020

Del primer de setembre al 4 d'octubre: Temps de la Creació

TEMPS DE LA CREACIÓ

El Temps de la Creació és un temps per renovar junts la nostra relació amb el nostre Creador i tota la creació a través del penediment, la reparació i el goig. Aquest temps anual comença el primer de setembre, amb la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, i acaba el 4 d'octubre, a la Festa de Sant Francesc d'Assis, el sant patró de l'ecologia estimat per moltes denominacions cristianes. És una ocasió per connectar amb el nostre Creador a un nivell més

profund. Al llarg d'aquest mes de celebració, els cristians de tot el món s'uneixen per reparar i restaurar els llaços que ens curen.

Aquest any, enmig de les crisis que han sacsejat el nostre món, hem comprès la urgent necessitat de curar les nostres relacions amb la creació i entre nosaltres. Entrem en un temps de restauració i esperança, un jubileu per a la nostra Terra, que requereix formes radicalment noves de viure amb la creació.

Per això Jubileu per la Terra és el lema d'enguany i el motiu central de la pregària

Jubileu per la Terra

Creador de vida,

Per mitjà de la teva Paraula, la Terra va donar lloc a plantes que produïen llavors i arbres de tota mena que donaven fruits. Els rius, les muntanyes, els minerals, els mars i els boscos sostenien la vida. Tota la Terra et mirava per tal de satisfer les necessitats de cada ésser viu. I al llarg del temps la Terra ha sostingut la vida. A través dels cicles planetaris, els dies i les estacions, obriu la mà i alimenteu al moment oportú les vostres criatures; així és com renoves i fas créixer la vida a la Terra.

Fent ús de la teva Saviesa, vas establir el dissabte perquè descansés la Terra. Però en aquests dies la nostra vida empeny el planeta més enllà dels seus límits. La nostra demanda de creixement i un cicle interminable de producció i consum estan esgotant el nostre món. Els boscos es lixivien, la capa superior del sòl s'erosiona, els camps s'esgoten, els deserts avancen, els mars s'acidifiquen, les tempestes s'intensifiquen. Els humans i els animals es veuen obligats a fugir a la recerca de seguretat. No hem respectat el Sàbat per la terra, i ella lluita per renovar-se.

Durant aquest Temps de la creació, et demanem que ens concedeixis el coratge de celebrar un Sàbat per al nostre planeta. Enforteix-nos la fe per confiar en la teva providència. Inspira la nostra creativitat per compartir el que se'ns ha donat.

Ensenya'ns a estar contents amb el poc que necessitem. I atès que proclamem un Jubileu per a la terra, envia el teu Esperit Sant per renovar la vida sobre la terra.

#TempsCreació

Història del Temps de la Creació

Durant dècades, els cristians de tot el món s'han reconciliat amb el Creador durant aquest temps anual.

El 1989, el patriarca ecumènic Dimitrios I dels ortodoxos, va establir el primer de setembre com la jornada de pregària per la creació. De fet, l'any de l'església ortodoxa comença aquest dia amb una commemoració de com Déu va crear el món.

Des de llavors, anglicans, luterans, evangèlics i cristians reformats han acollit aquest temps com a part del seu calendari anual.

El Papa Francesc va fer oficial la benvinguda de l'Església Catòlica al Temps de la Creació el 2015. El Papa va convidar a tots els catòlics a participar en aquesta iniciativa ecumènica amb aquestes paraules: "Aquest és el temps per habitar-nos de nou a resar immersos en la natura, per reflexionar sobre el nostre estil de vida, per emprendre accions profètiques que orientin el planeta a la vida, en comptes de conduir-lo a la mort"

Celebració ecumènica a Barcelona

L'acte es podrà seguir per Internet
a través d'aquest enllaç:
<https://www.youtube.com/watch?v=5B3-1q10EY>

Església de Betlem
(C. del Carme, 2, Barcelona)
30 de setembre, 19 h

Celebració ecumènica en el
Temps de la Creació

Jubileu per la Terra

TEMPS DE
LA CREACIÓ

*Durant el Temps de la Creació, ens unim com
una sola família en Crist, celebrant els llaços
que compartim entre nosaltres i amb "tots
els éssers vivents a la terra".*

(Gènesi 9, 10).

En un món post-COVID-19, ¿podem Imaginar noves formes de vida justes i sostenibles que donin a la Terra el descans que necessita, que satisfacin a tots amb el necessari per restaurar els hàbitats i renovar la diversitat biològica?

En l'esperit ecumènic de la nostra vocació comuna de protegir la Terra i mantenir les condicions perquè la vida prosperi, animem a tota la família cristiana a unir-se a nosaltres en aquest temps especial per pregar, reflexionar i prendre mesures audaces per realitzar un Jubileu per la Terra.

CONVOCANTS:

ARQUIEPISCOPAT DE BARCELONA // JUSTÍCIA I PAU // CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA // ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE GRÀCIA
ESGLÉSIA ORTODOXA - PATRIARCAT DE SÈRBIA // ESGLÉSIA ORTODOXA CÀTOLICA APOSTOLICA ANTIOQUENA D'ESPANYA

COVID-19

La realització presencial de la celebració resta condicionada al que estableixin en cada moment les autoritats sanitàries i sempre d'acord amb les indicacions de seguretat.

Les peticions d'indult, signe del temps?

Un bisbe em demana que doni a conèixer les reflexions que, d'una manera informal, he intercanviat amb ell a peu dret. La meua reacció ha estat espontàniament la d'Elisabet davant la Mare de Déu: "Qui sóc jo perquè...?". Però també em sap greu "desobeir" la petició d'una persona que parla sincerament i que té, com poques, una visió molt completa de l'Església de casa nostra.

Tot ha vingut de les informacions que aquestes setmanes van caient d'institucions i de personalitats que promouen una llei d'amnistia o demanen indult per a coneguts presos polítics catalans. Li he comentat que actualment és més general el coneixement de la distinció entre indult i amnistia, però que no ho era tant quan sobre aquests conceptes vaig escriure un article a *Serra d'Or* el llunyà 1974. M'hi feia ressò d'unes paraules de **Pau VI** en vigílies de l'imminent Any Sant: "Un desig –escrivia el Papa–: que les legítimes autoritats dels països estudiïn si és possible de concedir, d'acord amb la prudència de cadascú, un indult, com un testimoniatge de clemència i d'equitat, especialment per als presos que han donat proves suficients de rehabilitació moral i cívica i són víctimes d'aldarulls polítics i socials tan greus que no es puguin considerar plenament responsables d'aquestes situacions". Els nostres aldarulls polítics i socials tot el món va veure d'on venien l'1 d'octubre de 2017. A partir d'aleshores, patim encara més les fragilitats de la democràcia i de l'actual estat de dret.

Jo deia al bisbe –hi ha prou franquesa per fer-ho– que molt sovint la gent es queixa que l'Església arriba sempre amb retard, i a vegades malament. Que aquesta sensibilitat que està naixent per demanar indults, o millor amnistia, em començava a sonar a "signe del temps"; no volia que mai més ningú hagués d'escriure "On són els bisbes?". I que la paràbola del bon samarità i els retrets que el diumenge de Crist Rei sentirem a la litúrgia sobre "era a la presó i no vinguéreu a veure'm" superaven els límits territorials de qualsevol jurisdicció eclesial.

Sabem que molts dels qui fa tres anys –si es vol, discutiblement, perquè tot compromís polític admet varietat de parers–

emprengueren una consulta popular són catòlics practicants o s'han mogut en activitats d'Església. Per tant, durant aquell temps van sentir predicar el Jubileu de la misericòrdia, virtut que, un cop acabat l'Any jubilar, continua perenne com un dels eixos essencials de l'Evangeli.

És per tot això que comprenc que, si un bisbe comparteix amb mi el desig que l'Església de casa nostra no esdevingui irrellevant, no sols m'hagi escoltat sinó que m'hagi invitat a mostrar aquest parer.

Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, 13/09/2020

LLIGA ESPIRITUAL
DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Feu socis! Col·laboreu amb la Lliga!
compte de la Lliga: ES46 2100 0880 3102 0025 1082
www.lalliga.cat

seu social: c. Duran i Bas 16 baixos 2a, 08002 Barcelona

secretaria i correspondència: c. Montnegre 8, 3r 1a 08029 Barcelona
telèfon d'informació: 610 625 837 - Marta Sala

Inscrita en el Registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya núm. **12.924**
NIF G59749853